רשת חינוך חב"ד
אנחי לימודי קודש

כרטיס זה יש להיעזר בספר "הלכות והליכות" חלק ב', פרק י'

לומדים בשבילים של הלכה

כרטיס לצפיה ממוקדת "מלאכת טוחן"

מקור: הלכות והליכות – הלכות שבת פרק י"ב הלכה ב'
שכבת גיל: הכיתות הבוגרות

1 צעד ראשון – משלימים "סרגל דין"

עיינו בהלכה ב' – בדברי אדמו"ר הזקן, שמציג את הדעות השונות בעניין חיתוך ירקות בשבת, והשלימו את המקרים ב"סרגל הדין" המותאם לכך. ניתן להיעזר במקרים שמתחת ל"סרגל":

המקרה			
הדין			
	מותר לדברי הכול	מותר לכתחילה, ויש מפקפקים בזה ורבים נהגו כך אך צריכים להיזהר להתחיל רק לאחר התפילה	**אסור** - חייב

המקרים להשלמה: לחתוך את הירק דק דק כדי לאכול לאלתר, לחתוך את הירק דק דק ולהניח לאחר זמן, לחתוך את הירק לחתיכות גדולות קצת כדי לאכול לאלתר

2 צעד שני – מסכמים את התנאים לחיתוך ירקות:

עפ"י הלכות א' ו- ב' ניתן לסכם את התנאים לחיתוך ירקות על מרכיביו השונים – השלימו:

המרכיב	**התנאי**
הכלי	
הזמן	
גודל החתיכות	

המשך הכרטיס בדף נוסף >>

רשת חינוך חב"ד
אנני לימודי קודש

כרטיס זה יש להיעזר בספר "הלכות והליכות" חלק ב', פרק י'

לומדים בשבילים של הלכה

כרטיס לצפיה ממוקדת "מלאכת טוחן"

מקור: הלכות והליכות – הלכות שבת פרק י"ב הלכה ב'
שכבת גיל: הכיתות הבוגרות

צעד שלישי - מחדדים מושג:

אחד התנאים המשמעותיים בחיתוך ירקות בשבת הוא, שיעשה: "כדי לאכול **לאלתר**".

פירוש המושג "**לאלתר**" הוא: מייד, בסמוך, בלי עיכוב. הוא נוצר מהביטוי בארמית "על אתר" - ממש כמו 'על המקום' בעברית המדוברת בזמננו (המילה 'אתר' – גם בשפתנו משמשת כ'מקום', וכאן גם בהקשר של זמן - מייד, גם המילה "סמוך").

(בספר המושג צבוע באדום, כי השימוש העיקרי שלו הוא בתחום הלכות שבת, אך כאן צבענו אותו בכחול – כמושג בסיס, כדי שנראה את השימוש הכללי שלו.)

1. למדנו ש"הקידוש צריך להיות במקום סעודה" (אף כאן למילה מקום גם משמעות של זמן וגם של מקום – זוכרים?) אם נרצה להסביר זאת באמצעות המושג '**לאלתר**', נוכל לכתוב:

לאחר הקידוש צריך _____.

2. לפניכם קטע מהתלמוד הירושלמי (מסכת ברכות) שדן בנושא ברכות התורה, שאנחנו אומרים בברכות השחר:

"השכים לשנות (ללמוד תורה) קודם קריאת שמע, צריך לברך (ברכות התורה), לאחר קריאת שמע אינו צריך לברך... והוא ששנה **על אתר**."

נסו להסביר את הדברים בלשונכם.

לשוחרי הידע: התוכלו להתבונן ולחשוב, אילו מילים בברכות קריאת שמע מתייחסות ללימוד תורה, ולכן לדעה הזו המובאת בתלמוד הירושלמי הן פוטרות מברכת התורה במצבים מסויימים?